

Dit rapport bestaat uit 2 blz.

VERTROUWELIJKEXTREMISTISCHE INVLOEDEN IN HAVENSTAKINGEN

1. Reeds gedurende de eerste stakingsdagen werd de spanning in het Rotterdamse havengebied extra opgevoerd door de zich snel toespitsende machtsstrijd over de leiding van de stakingsacties tussen enerzijds het door de CPN beheerste Aktiecomité Rotterdamse Havenarbeiders (ARH) rond de heren C.A. van der ZANDEN en Ph. SCHULTS en anderzijds de nog radicalere actiegroep van "marxisten-leninisten" rond de heer J. STAVINGA en leden van de SP (Socialistische Partij) en de GML (Groep Marxisten-Leninisten met het blad "Rode Morgen"). Onder de stakende arbeiders groeide de ergernis over deze steeds duidelijker aan de dag tredende onenigheid en met name van CPN-zijde vreesde men dat de staking hierdoor voortijdig zou verzanden of een ongewenste wending zou nemen.

Onder druk van deze ontwikkeling besloten de rivaliserende groeperingen tijdens een bijeenkomst op 29 augustus hun politieke geschillen terwille van de actie-eenheid voorlopig opzij te zetten en een Gezamenlijk Aktiecomité "op brede basis" te vormen met daarin twee vertegenwoordigers van alle betrokken havenbedrijven. Nog diezelfde avond wees de nieuwe actieleiding als voorzitter aan de CPN-er G. KLAASSEN en als woordvoerders de eerdergenoemde heren SCHULTS en STAVINGA. In het clubhuis SARTO werd een actiecentrum ingericht met een permanente bezetting van twaalf man.

2. Hoewel de eenheid naar buiten toe thans hersteld schijnt, lijkt de "maoïstische" groep de situatie verder te willen laten escaleren, terwijl er aanwijzingen zijn dat de aan de CPN verwante groep aanstuurt op een compromis met de Vervoersbonden. Het ziet er naar uit dat de CPN op een geschikt moment - net als tijdens de havenstaking in 1970 - tussen de partijen in wil gaan zitten door onderhands aan vakbondsvertegenwoordigers nieuwe eisen voor te leggen, die voor dezen in uiterste instantie nog net aanvaardbaar kunnen zijn. Wanneer de Vervoersbonden deze eisen uiteindelijk in hoofdlijnen zouden willen overnemen, zou de CPN tenslotte toch nog met de eer gaan strijken en tegelijkertijd haar conflict met de vakbeweging enigermate hebben bijgelegd.

De CPN beseft waarschijnlijk heel' goed dat, als zij nog verder blijft inspelen op de tegenstellingen tussen vakbondsleiding en -leden, zij ernstige schade zou toebrengen aan haar positie in de vakbeweging als geheel, die zij in de afgelopen jaren nu juist zo-
zeer versterkt heeft. Het is zeer twijfelachtig, dat de CPN-groep meteen al akkoord zal gaan met de op 30 augustus door de Vervoers-
bonden FNV geformuleerde CAO-eisen (nog nader in te vullen "her-
structurering" van de lonen, een extra vakantiedag en vervroegde
uittreding vanaf 62 jaar). Anderzijds hebben de bonden de werkgevers
laten weten dat zij de stakingsacties wel eens konden overnemen,
wanneer het nu zo spoedig mogelijk te openen CAO-overleg geen resul-
taten heeft opgeleverd vòòr 4 september te 17.00 uur.

3. Intussen probeert de CPN in het kader van haar landelijke
campagne tegen Bestek'81 de acties ook buiten Rotterdam uit te brei-
den. Allereerst probeert zij overal in den lande de solidariteit
met de Rotterdamse stakers gestalte te geven door financiële acties,
waarvan de resultaten overigens voorlopig nogal schriël afsteken te-
gen de financiële bijdragen van vele duizenden guldens, die de SP
(Socialistische Partij) ter beschikking heeft gesteld. Voorts heeft
de CPN zich nogal wat moeite getroost ook in de Amsterdamse haven
stakingen te ontketenen via het door haar overheerste Komitee van
Amsterdamse Havenarbeiders (KAH). Inderdaad werd ook de haven van
Amsterdam op 29 augustus getroffen door een vrijwel algemene staking,
waarop het KAH echter zo weinig greep wist te krijgen, dat deze tot
grote woede van de CPN-leiding in eerste aanleg reeds binnen 24 uur
verliep.

In Groningen zint het CPN-district onder leiding van partij-
bestuurder F. MEIS op acties in de scheepsbouw en de strokarton-
industrie, terwijl in andere partijdistricten ongetwijfeld soortgelijke
acties worden overwogen. De CPN-leiding beschouwt dit alles als een
effectieve aanloop naar het door haar geïnspireerde Groot Sociaal
Forum op 29 september in Den Haag, dat in haar voorstelling een
wapenschouw moet worden van een "zo breed mogelijke" maatschappelijke
oppositie tegen het Kabinetsbeleid.

31 augustus 1979